

רבייה אל-מינית

עקירה

מה אני זוכרת אחרי שלושים שנה?
חרון אפו של אביה, פסקת שערן המשנה.
על גופה שמלת הטריקו שאהבתי, ורדה עם כתפיות.
די, בקשתי. אל תבכי (כמה רציתי בדיוק שמלה כזאת).
כאז כן היום, לא ידעתי מה עושים
כשאנשים מתחילים לבכות.

על שלחן האכל קפסת גפרורים ליד מאפרה,
המלח-פלפל של החוטאים בעשון. פעם היו הורים
מדליקים סיגריות בין קירות הבית וילדיהם היו
מצהיבים בשקט, בשולים של תלושי משכרת
ומהדורות מבט.

אל תבכי, הנה אני תולשת דף מהאמצע
של מחברת תורה, הקשיבי טוב, נכתב מכתב לאלהים.
נשבע לו, בעצם נדר נדר, גם נשתחוה ונשרף את המכתב
לעולה. והיה אם יצוה על הורי לא לעבר דירה, נתפלל אליו
כל יום, נשבח אותו ונהלל את שמו אמן סלה.

מה ידענו אז, שנתים אחרי שלמדנו לכתב, שבוע אחרי
שעור תורה (ספר ויקרא מלא קרבנות) וטרם טעמה
של פרדה? חוטי העשן באו אל אפו של אביה ואלהים אין.
זוכרת איך התפרץ אל חדרה, מה אתן מנסות לעשות,
לשרף את הבית?

תמוה אדם הנס על חייו ועודו מתעכב,
מעלה אור בלכתו. אין לי הסבר. אז בחדר
המדרגות החשוך, הרחק מסכנת אביה, ידעתי

כִּי מִמֶּשֶׁק הַכִּנְפִים הֵהוּא יָבֹאוּ דְבָרִים לְיָדֵי קֶלְקוֹל.
אֶת זֹכֶרֶת הַדָּפֶס לְבָבוֹת עַל חֲלָצָה וְרֵיחַ בֵּת-אֶרֶן,
פֶּרֶדָה שָׁבָה אֶת בִּכִּית וְאֲנִי לֹא.

עֲכָשׂוּ עַל קִיר זְכָרוֹן אֲנִי פֶרֶפֶר נֶכוֹן לְשַׁעַת טוֹרָנְדוּ.
כָּל פֶּרֶדָה נוֹשָׂאת קוֹד גִּנְטִי שֶׁל קוֹדֶמֶתָה.
הוּא יִגִּיעַ, כְּמוֹף עַל מַקֵּל, שִׁיבְתוּ דְלִילָה מִכְּדֵי פֶסְקֶת,
יִשְׁלַף אֶת אֶקְדָּח אֶצְבָּעוֹ הַמַּעֲשָׂנֶת מִנֶּדֶן כִּף יָדוֹ הַשְּׁחָרָה. הִנֵּה זֶה, תַּפְסוּהָ.
וְאַחֵר כֵּן? אֱלֹהִים יַעֲזֹר.

העותק המקורי של בבואתי

1.

לְהַעֲתִיק אוֹתִי אֶל עַצְמִי אֲנִי
מִשְׁאִירָה קֶצֶת רֶק בְּשִׁפָּה
שֶׁן חֲשׂוּפָה וְאוֹר לְנִשְׁף בְּשׁוּלֵי הַזְּהוּת,
שֶׁלֹּא אֶתָּאִים בְּטָעוֹת.

2.

אִמָּא בְּלָעָה הַרְבֵּה חֲלִבּוֹנִים
כְּדִי שְׁאוּלֵד, אֶקְרָקֵר וְאֶגְדֵּל כְּרִבְלָת,
הִיא טוֹעֵנֶת שְׁהִיִּיתִי צְרִיכָה לַצָּאת
תִּרְנַגְלָת. וְאֲנִי חוֹשֶׁבֶת כְּמָה אֶפְרוּחִים
בִּינִי לְהַעֲדִירִי.

3.

אֲנִי פּוֹקֶחֶת עֵינַיִם וְשׁוֹב אֲנִי
הִילָדָה הַחֲדָשָׁה בְּכֶתֶה. כֹּלֵם בְּתִלְבֶּשֶׁת אַחִידָה
וְאֲנִי בַחֲלִיפַת טְרִיקוֹ וְרֹדֶה. אֶבֶד מִגַּע הָאֲבָנִים הַחֵם
בְּדֶרֶךְ אֶל הַיָּם. כָּאֵן נֶהוּג לְרַעַד מְקֹר,
לְמִצָּא מִסְתּוֹר בֵּין חֲרָכֵי יָרִי שֶׁל אֶבֶן יְרוּשָׁלַּיִם.
אֲנִי מְתִישֶׁבֶת וּמִתְבַּצֶּרֶת לְאִטִּי.

4.

אֲנִי תָמִיד נִכְנָסֶת וְכֹלֵם כָּבֵר בְּפָנַיִם.
נוֹשֶׁמֶת עִמָּק בַּחוּץ, מִסְדִּירָה פָּנַיִם.
תִּכְף יִכְרִיזוּ עַל הַצֵּטְרָפוֹתֵי כָּאֵלוּ מַעוֹלָם לֹא הִיִּיתִי
מִעֵבֶר לְדִלָּת. אֲנִי בָּאָה מִן הַיּוֹצְרוֹת, אֲנִי עֵתִיקָה
כְּאִיתָנִי הַטֶּבַע, יוֹדַעַת שִׁסְכוּיִי לְהַתְבַּקֵּעַ תְּלוּי
בְּעִצְמַת הַדְּגִירָה. אֲבָל עַד שְׁאֶעֱבֹר שׁוֹב דִּירָה,
אֲנִי נוֹשֶׁפֶת תּוֹי פָּנַיִם
וְשִׁמוֹת.

5.

נֶאֱמָנָה לְקִשְׁרִים שִׁטְפָּחָתִי, לֹא זִיפְתִּי חִיּוֹכִים, לֹא עֲנִיתִי בִּ"הֲלוֹ",
נִגְמַלְתִּי כָּלִיל מִן הַנְּעֻזָּה. כָּל דָּבָר שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת,
עָלָה גַם עָלָה בְּלִילוֹת עִם פֹּה
וַיֵּרֶד בְּמִדְרוֹן חֲלָקֶלֶק עִם בְּלִזָּק.

הִלַּכְתִּי רְחוֹק, לֹא כְּדֵי גַעְגּוּעַ, אֲבָל קָרוֹב מִסְפִּיק לְהִתְחַלְחֵל.
הַמְטָתִי חֲרָבָן, תְּרַצְתִּי לְשׁוֹן זְבוּבִים, רִקְדָּתִי בְּטֶרוֹף
סָבִיב מְדוּרוֹת וְכוֹכָבִים, וּבְלִילוֹת עֲשִׂיתִי יָמִים מְבַעֲתָת וּמְקַסְמָת
מְדִיּוֹקָנִי הַנוֹכְחִי. סְבֵאתִי יִין, בְּלַעַתִּי רְקִיקִים, חֲזֹרְתִי וְאַמְרָתִי
זֶה דָּמִי וְזוֹ רוּחִי.

6.

גַּם כְּשֶׁגִּזְרָתִי אֶת הַשְּׁרוּוּלִים הַתְּפוּחִים
וְקִרְעָתִי אֶת שְׁמַלְת הַמוֹסְלִין בְּחָרוֹן,
גַּם כְּשֶׁהִנַּחְתִּי לְלִידֵי מִשְׁאֲלוּט לְשִׁקָּע
בְּמִי הָאֶגֶם בְּאֶרוֹן,
לֹא הִתְאַמַּתִּי.
נִשְׁאֲרָתִי אֲסוּפִית.

רבייה אל-מינית

שְׁחִיתִי מִן הַכֹּחַ, כְּמוֹ הַמֵּיָה מִסְבַּכַּת הַחֵךְ,
שְׁחִיתִי בְּתַנּוּעוֹת שֶׁהִטְבַּע נָהֵם, שְׁחִיתִי וּבִתְרִי
סָבִיבִי וְלֹא קָרָאתִי אוֹתָם אֵלַי וְלֹא צָפַתִּי עַל שְׁאֲגָתָם,
שְׁחִיתִי לִפְנֵי שִׁיקָרָאוּ בְּדָמִי, שְׁחִיתִי פֶגֶה, עֲצוּמָה
מִתְמַנְנִי עֲרוּתִי, גְּדוּלָּה מְלַעֲוֶר טוֹרְפִים מְשֻׁנָּתָם,
שְׁחִיתִי עַד זָכָר וְנִקְבָּה הַתִּלְכְּדוֹ בְּתוֹכִי עַד הֵייתִי
שׁוֹשֶׁנֶת יָם.